

Skarżąca podnosi ponadto naruszenie art. 7, 14, 29 i 45 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich, naruszenie wielu zasad ogólnych prawa, jak również istnienie nadużycia władzy.

(¹) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 lipca 2006 r. w sprawie Tzirani przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowany w Zbiorze).

Skarga wniesiona w dniu 21 maja 2007 r. — Behmer przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-47/07)

(2007/C 170/82)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Joachim Behmer (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że decyzja Prezydium Parlamentu z dnia 6 lipca 2005 r. dotycząca „polityki awansowania i programowania karier zawodowych” oraz „przepisy wykonawcze dotyczące przyznawania punktów za zasługi i awansu” z dnia 25 lipca 2005 r. są niezgodne z prawem;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o nieawansowaniu skarżącego do grupy zaszerogowania A*13 ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2005 r. w związku z postępowaniem w sprawie awansu za 2005 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik Parlamentu Europejskiego w grupie zaszerogowania AD 12, obecnie zastępca przewodniczącego Union syndicale Luxembourg (związek zawodowy europejskiej służby publicznej w Luksemburgu), podnosi przede wszystkim niezgodność z prawem decyzji wymienionych powyżej w tiret pierwszym, które stanowią według niego ogólne przepisy wykonawcze w rozumieniu art. 110 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), i które powinny być zatem wydane zgodnie z procedurą opisaną w tym artykule.

Skarżący podnosi ponadto naruszenie art. 45 regulaminu pracowniczego oraz zasad ekspektatywy rozwoju kariery,

równości traktowania, obowiązku uzasadnienia, jak również istnienie oczywistego błędu w ocenie. W szczególności podnosi, że administracja powinna była, po unieważnieniu w wyniku jego pierwszego zażalenia decyzji o przyznaniu mu 2 punktów za zasługi, awansować go do grupy zaszerogowania AD 13.

Wreszcie skarżący podnosi, że był dyskryminowany z uwagi na swoją działalność w przedstawicielstwie pracowników z naruszeniem art. 1d i art. 24b regulaminu pracowniczego, art. 1 akapit szósty załącznika II do regulaminu pracowniczego, jak również art. 17 porozumienia ramowego pomiędzy Parlamentem Europejskim a organizacjami związkowymi lub zawodowymi instytucji z dnia 12 lipca 1990 r.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2007 r. — Bui Van przeciwko Komisji

(Sprawa F-51/07)

(2007/C 170/83)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Philippe Bui Van (Hettange Grande, Francja) (przedstawiciele: S. Rodrigues i R. Albelice, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 5 marca 2007 r. oddalającej zażalenie skarżącego;
- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora generalnego Wspólnego Centrum Badawczego (WCB) z dnia 4 października 2006 r. w zakresie, w jakim dokonuje zaszerogowania skarżącego do grupy AST 3, stopień 2, chociaż był on początkowo zaszerogowany do grupy AST 4, stopień 2;
- wskazanie organowi powołującemu skutków wynikających ze stwierdzenia nieważności zaskarżonych decyzji, a w szczególności: zaszerogowanie do grupy AST 4, stopień 2, zaszerogowanie do grupy AST 4, stopień 2 ze skutkiem wstecznym od dnia rozpoczęcia służby, wynikające z tego skutki w zakresie różnicy wynagrodzenia i odsetek za zwłokę przy wypłacie tej różnicy, jak również skutki związane z awansem;
- zasądzenie na rzecz skarżącego symbolicznego 1 EUR tytułem naprawienia doznanej krzywdy;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.